

Cm věstník

VELEHRAD

22 LADBROKE SQUARE
LONDON W. 11.

ÚNOR 1997

Národní úmysl AM: "Ať na přímluvu sv. Vojtěcha nalezne náš národ úctu ke všem svědkům víry v naší minulosti i přítomnosti".

"Nehled' na pověst autora, měl-li malé či velké literární vzdělání, ale spíš ať tě ke čtení přitahuje láska k ryzí p r a v d ě. Neptej se k d o to praví, ale dbej na to, c o se praví!" (Tomáš Kempenský: Následování Krista I.5.)

Zdá se nám to rozumné a jasné. Ve skutečnosti máme lidi rozdělené do skupin a nedbáme na to, c o se říká, ale ptáme se, k d o praví. Zdá se, bohužel, že toto platí zvláště o věřících, rozdělených do různých skupin či bloků. Co řekne XY je naprosto nepřijatelné pro AB, a naopak pro XY nemůže být ani chlup dobrého v tom, co píše AB. Reagujeme přesně opačně, než nám radí Kempenský. Prvně se tážeme, k d o to řekl. A je-li ze seskupení XY - je už soud hotový

To, co je tu nastíněno mezi klany stejné víry, se projevuje i mezi skupinami různých vyznání. Zde je problém o to závažnější, že se do nedávna jednotlivé náboženské směry ztotožňovaly se smyslem českých dějin a s identitou národa. Jinak se na důležité momenty našich národních dějin dívá katolík, jinak evangelík a ještě jinak ateista. Každý z této skupina má jiný názor na husitství, reformaci, baroko atd. Tyto rozdílné názory musí korigovat "láska k r y z í p r a v d ě."

Neptej se, k d o to říká, - ale dbej na to, c o se praví!

Tímto směrem se již ubírají různé ekumenické komise, ať již husovská nebo pro studium rekatolizace, či jakákoli jiná, kterým jde o ryzí pravdu "...společné odkrytí problémů bude bolet, neboť v jejich protichůdném výkladu jsou mnozí zvyklí vidět dílo své náboženské identity. Důležitější je však bez přikrašlování vidět i chyby našich předků a souvěrců, bez falešné úcty a obav. Jsme povinovani snahou pochopit mechanismus nesnášenlivosti a násilí, abychom v něm bezděčně nepokračovali, abychom z něho nacházeli dlouhodobě nosná východiska.

Toto vše bylo nutno říci, abychom nezůstali jen na povrchu, kdybychom se snažili nalézt přístup "ke všem velkým svědkům víry v naší minulosti a přítomnosti". Tedy nejen k těm, které uznávám já, katolík, ale i k těm, které uznává můj bratr evangelík, či jiný bratr či sestra ve víře. Ať už jde o Husa, Komenského, Sarkandera, Hromádku či Zvěřinu, musíme je hodnotit podle toho, co říkají, co věří - a co dělají, a ne podle toho, kam patří. "Ryzí pravda" - i když nepříjemná, nás přivede k jednotě a nakonec i k tomu, že "pravda zvítězí". Jak říká kdesi Oto Mádr: "Musíme se vymanit z tlustého obalu "naší pravdy" - prostoupené mnoha předsudky, uraženostmi, a emocemi, aby se vyjevila holá fakta, skutečné záměry, omyly i viníci - padni komu padni!" Bude to jistě velmi těžké, zvláště pro starší generaci, které se bude zdát, že zapírá kus sebe, kus "své víry". Ale je nutné tento krok udělat, aby konečně p r a v d a z v í t ě ž i l a !

Všimněme si jen jedné postavy, která má klíčový význam pro postoj českého katolíka. Je to Mistr Jan Hus. Při své první památné návštěvě u nás - řekl Jan Pavel II (21.4. 1990) představitelům kultury a nekatolických církví. : " Mám živě v mysli slova, která kardinál - arcibiskup pražský - (Josef BERAN) řekl o tomto knězi, který má tak velký význam pro náboženské a kulturní dějiny českého národa. Bude úkolem odborníků - v prvé řadě českých teologů - vymezit přesněji místo, které Mistru Janu Husovi přísluší mezi reformátory církve, vedle jiných známých postav českého středověku, jako byli Tomáš ze Štítného, nebo Jan Milíč z Kroměříže. V každém případě však, odhlížeje od teologických názorů, které zastával, nelze Husovi upřít bezúhonnost osobního života a úsilí o vzdělání a mravní povznesení národa. Nejsou to vše prvky, které místo aby rozdělovaly, spíše sjednocují ty, kdo věří v Krista? A není v této době nového začátku takováto snaha o j e d n o t u přímo výzvou vašich dějin?"

Tak Eva a Ladislav Krlínovi mohli o rokpozději napsat : "Stali jsme se kritičtější sami k sobě. Přestali jsme ztotožňovat jednotlivé náboženské směry se smyslem českých dějin - a tento posuv je možno sledovat jak u katolíků, tak i u ostatních křesťanů."

Lze bez nadsázky říci, že klíčovou otázkou pro postoj českého katolíka je postava Mistra Jana Husa. Náš vztah k němu byl v období první republiky (a ještě dříve) převážně kritický. Jak mnozí z nás sledují ve svém okolí, došlo i zde ke změně. Jan Hus je pro řadu z nás nejen krásnou postavou statečného Čecha, který se nezalekl hrozné smrti, ale i katolickým knězem a intelektuálem, který viděl církev rítící se do katastrofy, a který se snažil této katastrofě zabránit. Jistě s chybami, ale ty byly jen úměrné zoufalosti situace. Změnu v postoji lze zaznamenat - i když pochopitelně ne obecně - i v dalších otázkách: na př. v našem vztahu k české reformaci".

První den v roce je věnován m í r u. Jan Pavel II však pro mír a pokoj jako podmínku klade odpuštění. Bez odpuštění nedojdeme ani ke smíření, ani k pravdě ani k pokoji - proto si musíme o d p u s t i t !

21. ledna podepsal německý kancléř H. Kohl a český premiér Václav Klaus česko-německou d e k l a r a c i. Obě strany uznaly svá provinění minulosti, vyjádřily nad nimi lítost , vzájemně si odpustily - a do budoucna si přislíbily přátelství, pomoc a spolupráci. Je to slibný začátek nové éry vzájemných vztahů. Důkaz, že uznání viny, a vzájemné odpuštění napovídá správný směr cesty k nové - lepší budoucnosti. Zahraniční tisk (německý, francouzský a belgický) kladně zhodnotil dokument česko-německé deklarace. S přijetím deklarace souhlasí polovina obyvatel ČR(dle pražského Institutu pro výzkum veřejného mínění).

Není bez významu, že se vše událo v roce oslav MILENIA svatovojtěšského, které bylo zahájeno v břevnoském chrámu sv. Markéty za přítomnosti všech českých a moravských biskupů, zástupců Vatikánu a české Ekumenické Rady církví. Přítomni byli - kromě velvyslanců z Francie, Německa, Slovenska, Španělska, Portugalska a dalších zemí - ministři M. Říman, Ivan Pilip, Jan Ruml, Josef Lux, Jar. Talíř, M. Výborný místopředseda parlamentu Jan Kasal a vedoucí kanceláře prezidenta Ivan Medek. M. j. Václav Klaus ve své řeči ocenil Vojtěchovo úsilí o pravdivost života, osobní nasazení - a odpovědnost, která zůstává zdrojem trvalého ponaučení. "Je evidentní, že šlo o mimořádnou osobnost českých dějin, o výrazného představitele národa v klíčovém období utváření české státnosti." Biskup Vojtěch byl podle něho člověk navýsost duchovní, žijící čestným životem, kněz, který neslevil ze svých zásad. On chtěl prohloubit duchovní život společnosti, změnit vztah státu a církve a šířit křesťanství.. Osrře se střetil s mocnými světa a s dobovými poměry a mravy.

Zprávy z farnosti

V našich modlitbách byli:

5. I. Pavel Svoboda (4), Miroslav Jelínek(7), Dr. Frant. Valent(I.), Josef Svatý (XI.), Josef Mrázek (+otec pí Koblihové-50), Zd. Sládeček(14), Josef Hýbler (12) a též Rudolf B e r i n g e r který zemřel 31.12. - a pohřeb měl 14.I. v krematoriu na Golders Green. Za války byl v zahraniční armádě u kanonýrů. Po komunistickém puči odešel opět z vlasti a zakotvil v Anglii. Poslední dobu stonal a po delší nemoci zemřel v nemocnici. Byl nejstarší obyvatel Klubu a zúčastňoval se krajaňských podniků. Hojná účast přátel a krajanů na pohřbu byla důkazem jeho popularity. Gen. Karel Vrdlovec, který třímal u rakve legionářský prapor se také se zemřelým rozloučil za vojáky. Otec Lang se s Rudlou rozloučil za ostatní krajaňskou obec. Státní hymna zazněla mohutně na závěr kremace.
12. I. Klára Svobodová(+maminka pí Hykšové-14), Dr.S. Malachta-16), B.Uhlíř 20), Josef Řechka (13) a také Petr S t r á n s k ý , vnuk našich býv. farníků Dr.Jar. a Milady Stráňských - pohřeb mu zařídila jeho tetička pí Anna Sonnková roz. Stráňská - konal se 16.I. v krematoriu v Southend. Popel bude převezen do ČR.
19. I. Alice Stráňská - + maminka našeho Jana - u příležitosti II. výročí úmrtí. Eva Kramerová (18), Jan Palach (28), Mirek Kolář (2)
- 26.I. Dr. Elmar Rich(18), Desidér Šparber(+otec našeho Míly-34), Olga Havlová (I.) Vincenc Kaplický(+otec pí R.Potůčkové-21), Yvonne Vrdlovcová-27), Dr.Jan Slavík(19) také František H a f e r n í k, který zemřel v Eastbourne ve věku 86 let. Bodrý Slezan - unikl před Hitlerem a zapojil se do II. odboje, sloužil u 2.praporu čs. brigády. Po komunistickém puči opustil opět vlast a se svou manželkou-Angličankou se usadil v Jižní Anglii (starali se o Nursing Home)v Eastbourne, kde po delší nemoci v polovině ledna zemřel. Kremace byla 27.ledna a několik příbuzných přijelo na pohřeb z domova. Vojáci drželi čestnou stráž u rakve. Za všechny se rozloučil se zemřelým jeho přítel z války br. Zajíček.RIP.
2. 2. Zdena Zychová-u příležitosti I.výročí, Stan.a Justina Geislerovi(+rodiče pí Mileny), Milada Greenová (I.), Zd. Ilový(8), Stan. Slezáček, Eduard Fusek (I.), Anna Holubová(+maminka našeho Petra -3.výročí)
9. 2. Bohumír Sírotek (38), gen.Alois Liška(20), Jos.Sucharda,gen.K.Náprstek(X.) Jar. Lukášek(+otec Jarky Krátké-5), Frant.Siberok(4), Jiřina Felzmannová(I.)
- 16.2. Vladimír Drábek (13),gen.Tomáš Vybíral(16), Anna Veselá(XX),L.Neuwirth(2) Ludmila Kokrdová(I.výročí)
- 23.2. Frant. Berčík (17), Josef Hnídek(+otec pí Olgy Mirtlové-45),Marie Bařová (43), Frant. Obdržálek(17), Dr.Andrej Slovák(16),Blažka Procházková(12), O.Frant. Rochla(5),Bohoš Hlavatý(5), Antonín Kříž(+otec pí Evy Pinkavové-2.výročí) Václav Šikl(I.výročí), arcib.Tomáš Roberts S.J.(21)
- /2. 3. Marie Stome(12),Frant.Procházka(23), Jar. Jelen(4), Stan. Šip(16) Marie Tishá(+maminka pí Kaucké(26)

Co jinak b y l o ?

17. I. Valná hromada (AGM) Fondu Eva Kramer Memorial Trust.
19. I. v 28. výroční den smrti - uctění památky Jana P a l a c h a. U jeho pomníku - velvyslanec ČR -Dr. Karel Kuhn l a legionáři položili květiny. V pásmu účinkovali Frant. Fišer, Otec Lang, Jitka Mařková a děvčata (Au-pair-s) zaspívala za doprovodu kytary. U pomníku třímali státní vlajku a legionářský prapor : gen.K Vrdlovec plk.Rudolf Čapek. Vzpomínka zakončena modlitbou a zpěvem státní hymny. Potěšitelná byla účast mladých.

22. I. Slovenský Národní den v sále velvyslanectví SR.
 24. I. ve Velehradě mše sv. za Evu Luskačovu(+maminku pí Markéty-XX.výročí)
 25. I. přednáška SVU: "Česká diplomatická a konzulární služba".Vystoupili Dr.Jan Válek(konzul) a Ing. Jiří Havlík(zastoupil nemocného Milana Jakobce). Referáty byly uspokojivě informativní - a po nich živá debata a dotazy.
 28. I. uspořádala BC SA přednášku o red. Josefu Jostenovi jeho osobnosti a práci která byla uznána a odměněna jak Británií, tak Č.R.

A co bude ?

2. 2. ve Velehradě společenství a možnost prohloubení znalosti Bible a pravd víry. Začátek ve 1300 hodin(tedy o hodinu d ř í v e neždosud).Vede Eva Khasarová
 4. 2. koncert (piano) v sále velvyslanectví SR - 6.30 p.m. Radoslav K v a p i l - zahráje skladby Fibicha, Dvořáka, Smetany. Pořádá a zve BC SA.
 12. 2. začíná poštní doba - popeleční středou.(Popelec posvěcen a udělen jak ve Velehradě - tak v č. kapli v I.postní neděli - 16.února.(Velikonoce jsou letos 30.3.)
 Mnozí zamýšlejí a plánují návštěvu domova - ČR, kdy tam zavítá Sv. Otec-Program:
 25. 4.v 18 hodin přilet na mezinárodní letiště Praha - Ruzyně.
 26. 4.v 10.00 hodin mše svatá pro mládež na Velkém náměstí v Hradci Králové.
 17.15 setkání s prezidentem republiky na Pražském hradě.
 18.30 setkání s členy řeholních společenství v bazilice sv. Markéty v Praze - Břevnově.
 27. 4.v 9.30 slavnostní mše svatá na Letenské pláni - v Praze 7.
 16. 30 ekumenická modlitba v katedrále sv. Víta
 18. 30 rozlúčení na ruzyňském letišti.
 Třeba se m o d l i t jak za požehnání, aby návštěva Sv Otce pomohla nastolit duchovní o b n o v u - jsme právě v posledním roce svatovojtěžského Milenia. Byl to opravdu prozřetelnostní čin kard. Tomáška (a jeho poradců)p ř i p r a v i t se na tuto papežskou návštěvu a spolu s jeho polskými krajaný a jinými národy Střední Evropy - připomenout si a jít ve stopách velkého duchovního Evropana světce V o j t ě c h a . Navážeme zároveň na svaté tříletí duchovníobnovy jak ji vyhlásil papež Jan Pavel k blížícímu se III.tisíciletí.
 Také senezapomeňme pomodlit za pěkné počasí pro dny papežské návštěvy !!!

Pravidelné č es k é b o h o s l u ž b y: každou neděli v 10.30 v kapli:114,Mount St.Wl
 ve všední dny ve Velehradě: úterý-pátek-neděle ve 20.00 hodin
 pondělí-středa-čtvrtek : v 17.30 hodin

v sobotu ve 12.30 p.m.poněvadž přednášky, jež následuje debata - končí nepravidelně a mnohdy se protáhnou přes 17.30.

Velehrad nyní obsluhuje J i t k a (Češka/adoptovaná Moravanka) a E v a(Slovenka)
 Rády Vám poslouží a podají potřebné informace pokud jsou známy.
 čekají různé práce jak uvnitř domu chodby a několik pokojů a potom - na jaře - celá vnější fasáda čeká na zrestaurování.

Poněvadž v letní sezoně přijíždí hodně návštěvníků jak z domova, tak krajané z jiných zemí a prostory Velehradu nejsou neomezené - zamluvte si zavčas ubytování - abyste nebyli zklamáni, nebude-li možno Vaší žádosti vyhovět.
 Jinak budete vždy vítáni!

Od ledna probíhá v českém středisku (95, Great Portland Street,Wl. kurs češtiny).
 Informacepodá zájemcům: Správa čs.střediska:0171 - 291 9920.